

гия день вече се съмнява въ него? Хората на новото учение трѣбва да иматъ характера на детето, да вѣрватъ безъ съмнение, безъ никакво колебание. Само при такава вѣра тѣ могатъ да иматъ добри резултати. Когато дадете на малкото дете чаша съ вода и захаръ и му кажете да тури захаръта въ водата, да се разтвори, то не философствува, не се колебае, но пристѣпва направо къмъ опита. Щомъ захаръта се изгуби, детето веднага вдига чашата съ вода и пие. Следъ това то казва: Понеже захаръта е сладка, и водата е станала сладка. Дайте чаша съ вода и нѣколко бучки захаръ на възрастния човѣкъ и му кажете да тури захаръта въ водата, той веднага ще започне да философствува: ще стане ли водата сладка, какви сж свойствата на захаръта и т. н. — Какъ трѣбва човѣкъ да вѣрва? — Като детето. Вземи захаръта, тури я въ водата и опитай вкуса на получения разтворъ.

Човѣшкиятъ животъ представя верига отъ малки опити, отъ наредби, дадени отъ природата. Ако всѣки день човѣкъ не мисли, не чувствува и не действува, той ще дойде до положението на дѣдото, ще престане да вижда, да чува, докато единъ день умре и го опѣятъ. Човѣкъ трѣбва да бѣде абсолютно честенъ, да изпълнява само ония наредби, които природата е предвидила за неговото растене и усвѣършенствуване. Това не значи, че той ще допуска само доброто,